

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
18. april 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-441/14	Ajos Sagen vedrører: Spørgsmål 1. Indeholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder et forbud mod en ordning som den danske, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse, hvis de har ret til en arbejdsgiverbetalt alderspension i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år, og hvor dette gælder, uanset om de vælger at fortsætte på arbejdsmarkedet eller vælger at gå på pension? Spørgsmål 2. Vil det være foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret som beskrevet i spørgsmål 1 er fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, foretager en afvejning af dette princip og den direkte virkning heraf over for retssikkerhedsprincippet og det hermed sammenhængende princip om beskyttelse af den berettigede forventning og efter en sådan afvejning kommer til den konklusion, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder må vige for retssikkerhedsprincippet, således at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret fritages for betaling affratrædelsesgodtgørelsen? Det ønskes tillige oplyst, om det har betydning for, om en sådan	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.04.16

	afvejning kan komme på tale, at arbejdstageren efter omstændighederne har mulighed for at kræve erstatning af staten som følge af den danske lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten.			
C-562/14 P	Sverige mod Kommissionen Appel af sag T-306/12, Spirlea mod Kommissionen.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Mundtlig forhandling	21.04.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-113/14	Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (1) annulleres. Artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (2), som henviser til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1308/2013, annulleres. Det fastslås, at retsvirkningerne af de nævnte bestemmelser opretholdes indtil ikrafttrædelsen af bestemmelser vedtaget på et korrekt retsgrundlag.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	20.04.16
C-135/15	Nikiforidis Sagen vedrører: 1. Finder Rom I-forordningen i henhold til artikel 28 udelukkende anvendelse på ansættelsesforhold i tilfælde, hvor retsforholdet er etableret ved en arbejdsaftale, der er indgået efter den 16. december 2009, eller medfører enhver senere aftale mellem aftaleparterne om at fortsætte ansættelsesforholdet i ændret eller uændret form, at forordningen finder anvendelse? 2. Udelukker Rom I-forordningens artikel 9, stk. 3, alene en direkte anvendelse af overordnede præceptive bestemmelser i et tredjeland, hvor de forpligtelser, der udspringer af aftalen, ikke skal opfyldes eller ikke er opfyldt, eller også en indirekte hensyntagen i lovgivningen i det land, hvis lov aftalen er undergivet? 3. Er princippet om loyal samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU af retlig betydning for de nationale domstoles afgørelse om at anvende en anden medlemsstats overordnede præceptive bestemmelser direkte eller indirekte?	Justitsministeriet	GA	20.04.16
C-200/13 P	Bank Saderat Iran mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel)	Udenrigsministeriet	Dom	21.04.16

	<p>Påstande: Dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10 annulleres. Der træffes endelig afgørelse i tvisten, og Rådet for Den Europæiske Union frifindes i sagen anlagt af Bank Saderat til prøvelse af de restriktive foranstaltninger. Bank Saderat tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagens behandling i første instans og under denne appelsag.</p>			
C-270/15 P	<p>Belgien mod Kommissionen (appel) Påstande: Rettens dom af 25. marts 2015 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatis (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	21.04.16
C-15/15	<p>New Valmar Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en delstatsenhed af en medlemsstat, såsom in casu Vlaamse Gemeenschap i forbundsstaten Belgien, hvorefter enhver virksomhed, der har sit driftssted på denne enheds område, i henhold til artikel 52 i lovene af 18. juli 1966 om brug af sprog i forvaltningssager (Belgisch Staatsblad af 2.8.1966) i forbindelse med dekret af 19. juli 1973 fra Vlaamse Gemeenschap (Belgisch Staatsblad af 6.9.1973) er pålagt en pligt til at udstede fakturaer af grænseoverskridende karakter udelukkende på denne delstatsenheds officielle sprog, idet tilsidesættelse heraf medfører fakturaernes ugyldighed, som fastslås af retten af egen drift?</p>	Miljøstyrelsen	GA	21.04.16
C-147/15	<p>Edilizia Mastrodonato Sagen vedrører: Skal artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21/EF fortolkes således, at opfyldning af et affaldsdeponeringsanlæg – såfremt dette sker med andet affald end udvindingsaffald – altid skal omfattes af bestemmelserne om affald i direktiv 1999/31/EF, også selv om der ikke er tale om bortskaffelse, men om nyttiggørelse af affald?</p>	Miljøstyrelsen	GA	21.04.16
C-189/15	<p>IRCCS - Fondazione Santa Lucia 1) Kan en national bestemmelse (som den i hovedsagen omhandlede), som – for det første – indeholder en definition af »energiintensive virksomheder«, der er forenelig med definitionen i direktiv 2003/96/EF, og – for det andet – forbeholder denne type virksomheder incitamentet hvad angår vederlag til dækning af de generelle omkostninger for elsystemet (og ikke incitamentet vedrørende beskatningen af energiprodukter og elektricitet i sig) reelt henhøre under anvendelsesområdet for dette direktiv? Hvis spørgsmålet besvares bekræftende: 2) Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 11 og 17 i direktiv 2003/96/[EF], da til hinder for lovbestemmelser og administrative procedurer (som dem, der gælder i den</p>	Energistyrelsen	GA	21.04.16

	italienske retsorden og er beskrevet inden for rammerne af nærværende kendelse), hvorved man – for det første – har valgt at indføre en ordning med lempelser vedrørende forbruget af energiprodukter (elektricitet) for »energiintensive« virksomheder i henhold til den ovenfor anførte artikel 17 og – for det andet – forbeholder »energiintensive« virksomheder i fremstillingssektoren disse lempelser, idet virksomheder i andre produktionssektorer udelukkes fra denne ordning?			
C-280/15	Nikolajeva 1. Skal en EF-varemærkedomstol også udstede det i artikel 102, stk. 1, omhandlede forbud, hvis sagsøgeren ikke har nedlagt påstand herom, og parterne ikke hævder, at sagsøgte har krænket et EF-varemærke efter en bestemt dato [org. s. 2] eller truer med at krænke det, eller udgør det en »særlig grund« i henhold til denne bestemmelses første punktum, hvis der ikke er fremsat et sådant krav, og dette forhold heller ikke gøres gældende? 2. Skal artikel 9, stk. 3, fortolkes således, at indehaveren af et EFvaremærke kun kan forlange en rimelig erstatning af en tredjemand på grundlag af artikel 9, stk. 3, andet punktum, for benyttelse af et tegn, der er identisk med EF-varemærket, i perioden fra bekendtgørelse af EF-varemærkeansøgningen til offentliggørelsen af registreringen af EF-varemærket, men ikke erstatning for den sædvanlige værdi af det ved kränkelsen opnåede og skaden, og der heller ikke foreligger et krav på en rimelig erstatning for perioden før bekendtgørelsen af EFvaremærkeansøgningen? 3. Hvilke typer af udgifter og andre erstatninger omfatter den rimelige erstatning på grundlag af artikel 9, stk. 3, andet punktum, og kan den bl.a. – og under hvilke omstændigheder – omfatte erstatning af varemærkeindehaverens immaterielle skade?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	21.04.16
C-558/15	Khachab Skal artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver mulighed for at nægte familiesammenføring, hvis referencepersonen ikke råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at denne kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, på baggrund af de nationale myndigheders fremadrettede vurdering af udsigterne til opretholdelse af de økonomiske midler i året efterdatoen for ansøgningen med udgangspunkt i udviklingen i referencepersonens midler i de seneste seks måneder forud for dette tidspunkt?»	Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Dom	21.04.16
T-160/13	Bank Mellat mod Rådet Påstande: Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 annulleres, og/eller Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	22.04.16

	<p>artikel 1, stk. 16, i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
T-221/08	<p>Strack mod Kommissionen</p> <p>Påstand: De afgørelser fra Kommission for De Europæiske Fællesskaber, som sagsøgeren faktisk eller på grundlag af den lovmæssige afslagsfiktion i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 har modtaget i forbindelse med behandlingen af hans anmodninger om aktindsigt af 18. og 19. januar 2008, og de senere genfremsatte begæringer af 22. februar 2008, 18. april 2008 og navnlig af 21. april 2008, og især afgørelsen af 19. maj 2008, annulleres, for så vidt de helt eller delvist giver afslag på sagsøgerens anmodninger 30.8.2008. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren en skadeserstatning for den immaterielle og ikke-økonomiske skade, som han har lidt på grund af behandlingen af hans anmodning, af passende størrelse, i det mindste dog en symbolsk skadeserstatning på 1 EUR.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	26.04.16
C-528/14	<p>X</p> <p>1. Er det efter forordning nr. 1186/2009 muligt, at en fysisk person samtidigt kan have sædvanligt opholdssted både i en medlemsstat og i et tredjeland, og i bekræftende fald, gælder den i artikel 3 omhandlede afgiftsfritagelse ved import da for personlig ejendele, som flyttes til EU i forbindelse med bortfaldet af det sædvanlige opholdssted i tredjelandet? 2 Såfremt forordning nr. 1186/2009 udelukker muligheden af to sædvanlige opholdssteder, og en afvejning af alle omstændigheder ikke er tilstrækkelig til at fastslå det sædvanlige opholdssted, på grundlag af hvilke regler eller ved hjælp af hvilke kriterier skal det da med henblik på forordningens anvendelse afgøres, i hvilket land den pågældende har sit sædvanlige opholdssted i et tilfælde som det foreliggende, hvor den pågældende har såvel private som erhvervsmæssige tilhørsforhold i tredjelandet og private tilhørsforhold i medlemsstaten?</p>	Skatteministeriet	Dom	27.04.16
T-316/13	<p>Pappalardo m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Europa-Kommissionen har et ansvar uden for kontraktforhold for den skade, der er lidt ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 om indførelse af hasteforanstaltninger gældende for notfartøjer, der fisker efter tun i Atlanterhavet øst for 45 °V og i Middelhavet, som blev kendt ugyldig ved Domstolens dom af 17. marts 2011 i sag C-221/09. Følgelig tilpligtes Europa-Kommissionen at betale erstatning for det lidt tab.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	27.04.16

C-128/15	<p>Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Den anfægtede bestemmelse annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.04.16
De forenede sager C-191/14 og C-192/14	<p>Borealis Polyolefine m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig, og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den fra beregningsgrundlaget i henhold til artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), udelukker emissioner i forbindelse med affaldsgasser, der produceres af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF, eller med varme, der udnyttes af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og stammer fra kraftvarmeanlæg, som kan opnå en gratistildeling i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU? 2) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 3e og 3u i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den bestemmer, at CO₂-emissioner i forbindelse med affaldsgasser – som produceres af anlæg, der henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF – eller med varme, der udnyttes i anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og er erhvervet af kraftvarmeanlæg, er emissioner fra »elektricitetsgeneratorer«? 3) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod formålene med direktiv 2003/87/EF, i det omfang den skaber en asymmetri, idet emissioner i forbindelse med afbrænding af affaldsgasser og med varme, som er produceret ved kraftvarmeproduktion, er udelukket fra beregningsgrundlaget i artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), mens der i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og i henhold til afgørelse 2011/278/EU tilkommer dem en gratistildeling? 4) Er afgørelse 2011/278/EU ugyldig og strider den mod artikel 290 TEUF og artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang dens artikel 15, stk. 3, ændrer artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), i direktiv 2003/87/EF således, at den erstatter henvisningen til »anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3« med en henvisning til »anlæg, som ikke er elektricitetsgeneratorer«? 5) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang denne afgørelse ikke blev truffet på grundlag af forskriftsproceduren med kontrol, som er fastsat i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF og artikel 12 i forordning nr. 182/2011/EU? 6) Skal artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forstås således, den udelukker tilbageholdelse af gratistildelinger baseret på en uretmæssig beregning af en tværsektoriel korrektionsfaktor? 7) Skal artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med</p>	Erhvervsstyrelsen Energistyrelsen	Dom	28.04.16

	<p>artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU forstås således, at den udelukker anvendelsen af en national lovbestemmelse, som fastsætter anvendelsen af en uretmæssigt beregnet ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor, således som den er fastlagt i artikel 4 i afgørelse 2013/448/EU og i [org. s. 3] bilag II til denne, på gratistildelinger i en medlemsstat? 8) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2008, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2008 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2008? 9) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2013, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2013 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2013?</p>			
C-233/15	<p>Oniors bio</p> <p>1. Skal et produkt, i forbindelse med hvilket resultaterne af undersøgelsen af de prøver, der er udtaget af forskellige [org. s. 11] varesendinger, ikke viser spor af denatureringsmidler eller af andre skadelige stoffer, der gør dem uegnede til menneskeføde, men som i henhold til de af fabrikanten angivne oplysninger ikke kan anvendes i fødevarer (fremstilling af fødevarer og fødevarekæden), idet det på grund af varefremstillingsmetoden ikke er muligt at fjerne skadelige stoffer fra produktet, generelt tariferes under en af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif bestemt til ikke-spiselige produkter, eller bør sådanne produkter generelt tariferes under en af KN-koderne bestemt til spiselige produkter?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.04.16
C-240/15	<p>ISTAT e.a.</p> <p>Sagen vedrører: Er principperne om upartiskhed og uafhængighed, herunder på det økonomiske og organisatoriske plan, som skal gælde med hensyn til de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel [3] i direktiv 2002/21/EF, samt princippet om væsentlig egenfinansiering i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/20/EF til hinder for nationale bestemmelser (som de i hovedsagen foreliggende), hvorefter disse myndigheder generelt er omfattet af bestemmelser om offentlige finanser, og i særdeleshed specifikke bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter?</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	28.04.16

C-379/15	<p>Association France Nature Environnement</p> <p>Sagen vedrører: – Skal en national retsinstans, som fortolker EU-retten, under alle omstændigheder forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse, for at denne kan vurdere, om de bestemmelser, der af den nationale ret er blevet anset for at være i strid med EU-retten, midlertidigt skal opretholdes? – I tilfælde af et bekræftende svar på dette første spørgsmål vil den afgørelse, Conseil d'État måtte træffe om at opretholde virkningerne indtil den 1. januar 2016 af de bestemmelser i artikel 1 i dekretet af 2. maj 2012 vedrørende vurdering af bestemte planer og dokumenter, der har en indvirkning på miljøet, som retten finder ulovlige, bl.a. være begrundet i et tvingende hensyn til miljøbeskyttelse?</p>	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.04.16
De forenede sager C-389/14, C-391/14, C-392/14 og C-393/14	<p>Esso Italiana m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig, fordi der ved beregningen af de gratistildelte kvoter ikke er blevet taget hensyn til andelen af emissioner med forbindelse til forbrænding af affaldsgasser – eller gasser fra stålproduktionsprocesser – eller emissioner med forbindelse til varme produceret ved kraftvarmeproduktion, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 290 TEUF og artikel 10a, stk. 1, 4 og 5, i direktiv 2003/87/EF og dermed en overskridelse af begrænsningerne i bemyndigelsen i henhold til direktivet, hvilket således er i strid med formålene med direktivet (fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier og bidrage til den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen)? 2) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig i lyset af artikel 6 TEU, idet den er i strid med artikel 1 i tillægsprotokollen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) samt konventionens artikel 17, fordi den uretmæssigt har medført en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af de sagsøgende selskabers berettigede forventning om at opretholde godet bestående i den kvotemængde, som foreløbigt blev tildelt dem, og hvortil de havde ret på grundlag af direktivets bestemmelser, og således bevirket en berøvelse af det nævnte godes økonomiske nytteværdi? 3) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, henset til, at afgørelsen er i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41 i Nicechartret, fordi den mangler en passende begrundelse? 4) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, henset til, dels at afgørelsen er i strid med artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF og det i artikel 5, stk. 4, TEU fastlagte proportionalitetsprincip, dels at afgørelsen er</p>	Energistyrelsen	Dom	28.04.16

	<p>behæftet med oplysningsmangler og urigtigt skøn, fordi der ved beregningen af den maksimale gratistildelte kvotemængde (oplysning, der er relevant med henblik på fastlæggelsen af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor) ikke er blevet taget hensyn til konsekvenserne af de fortolkningsmæssige ændringer vedrørende begrebet »forbrændingsanlæg«, der er indtrådt mellem den første (2005-2007) og den anden fase (2008-2012) for gennemførelse af direktiv 2003/87/EF? 5) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, idet den udgør en tilsidesættelse af artikel 10a, stk. 5, og 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF samt er behæftet med oplysningsmangler og urigtigt skøn henset til, at beregningen af den maksimale gratistildelte kvotemængde (oplysning, der er relevant med henblik på fastlæggelsen af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor) er blevet gennemført på grundlag af data fra medlemsstaterne, der indbyrdes ikke er overensstemmende, fordi de er baseret på afvigende fortolkninger af artikel 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF? 6) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 afslutningsvis ugyldig for så vidt angår den del, der fastlægger den tværsektorielle korrektionsfaktor, idet den udgør en tilsidesættelse af reglerne om den i artikel 10a, stk. 1, og 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF omhandlede procedure?</p>			
<p>De forenede sager C-439/14 og C-488/14</p>	<p>Star Storage m.fl. Sagen vedrører: 1. Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 3, i direktiv 89/665 [...], som ændret ved direktiv 2007/66 [...], fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 2711 og 2712 i [OUG (regeringens hastedekret)] nr. 34/2006? 2. Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1-3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og artikel 1, stk. 1-3, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>28.04.16</p>

	de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 271a og 271b i regeringens hastedekret nr. 34/2006?			
T-52/15	Sharif University of Technology mod Rådet Påstande: Bilaget til Rådets afgørelse 2014/776/FUSP, bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP, bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1202/2014 og bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Sagsøgeren tildeles erstatning for den skade, som Rådets handlinger har påført sagsøgerens omdømme. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	28.04.16
C-346/14	Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig Påstande: Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med artikel 288 TEUF, idet den i forbindelse med tilladelsen til opførelsen af et vandkraftværk ved floden Schwarzen Sulm ikke anvendte bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF korrekt. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	04.05.16
C-358/14	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Artikel 2, nr. 25, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1-5, stk. 7, første punktum, og stk. 12-14, og artikel 13, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF 1 annulleres. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	04.05.16
C-477/14	Pillbox 38 Er artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EFT L 127, s. 1) enten helt eller delvist ugyldig af en eller flere af følgende grunde: – Den enten helt eller delvist pålægger fabrikanter og/eller detailforhandlere af elektroniske cigaretter en række forpligtelser, der tilsidesætter proportionalitetsprincippet, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet? – Den af tilsvarende eller lignende grunde ikke overholder lighedsprincippet og/eller ulovligt forvrider konkurrencen? – Den ikke overholder subsidiaritetsprincippet? – Rettighederne i henhold til chartrets artikel 16 og/eller 17 for fabrikanter eller detailforhandlere af elektroniske cigaretter	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	04.05.16

	tilsidesættes?			
C-547/14	<p>Philip Morris Brands and others</p> <p>1. Er direktivet helt eller delvist ugyldigt, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? Navnlige: (a) Vedrørende direktivets artikel 24, stk. 2: (i) i hvilken udstrækning giver den ved en korrekt fortolkning medlemsstaterne mulighed for at vedtage strengere regler, for så vidt angår »standardiseringen« af tobaksvarens emballage, og (ii) er artikel 24, stk. 2, på grundlag af denne fortolkning da ugyldig, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? (b) Er direktivets artikel 24, stk. 3, som giver medlemsstaterne mulighed for at forbyde en bestemt kategori af tobaksvarer eller relaterede produkter under særlige omstændigheder, ugyldig, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? (c) Er følgende bestemmelser ugyldige, fordi artikel 114 TEUF ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag? (i) bestemmelserne i direktivets afsnit II, kapitel II, om mærkning og emballering (ii) direktivets artikel 7, i det omfang den forbyder mentolcigaretter og tobaksvarer med en kendetegnende aroma (iii) direktivets artikel 18, som giver medlemsstaterne mulighed for at forbyde fjernsalg på tværs af grænser af tobaksvarer, og (iv) direktivets artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 5, som tillægger. Kommissionen befojelse vedrørende emissionsindholdet?</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	04.05.16